

Briefing

September 2008 Nr. 69

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsängen 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller sgs@axiell.se

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kålarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: elly.mattsson@telia.com

Resmästaren:

Vår Resmästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Sista materialdag för nästa nr. är 8 november 2008.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: sgs@axiell.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebbathoren@telia.com

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
0243-22 85 88
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har ordet ...	13	Jubileumskryssning på Donau
5	Nya medlemmar	14	Några minnen från en resa i södra Indien 2008
6	Jordbruksmässa i Wales	16	En naturkryssning till Kurilerna och Kamtjatka
8	Vykortshälsningar till Briefing	21	Minnesvärda möten
10	Ljusa minnen av förlorade kameror	22	Jan Mayen
11	Livslust	24	Resemästarens sidor
12	Recept		

Har du glömt att betala medlemsavgiften för 2008?

*Ordinarie medlem 200 kr
Familjemedlem 75 kr*

*Betalas till postgiro 429 14 52-3
Snarast!*

Förstasidesbilden

Vandring i jätteörtsvegetation.

Foto: Ewa Knutson

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

2008 – jubileumsår

Det är i år 20 år sedan initiativet till SGS togs och en förening bildades som under årens lopp har haft många medlemmar och där många som var med redan "när det begav sig" fortfarande är kvar i föreningen.

Jag hoppas verkligen att riktigt, riktigt många ska ta tillfället att komma till Söderköping och ohämmat frossa i minnen från år som gått och inspireras inför resor och annat som ligger i framtiden.

Jag är övertygad om att programmet kommer att leva upp till vår "SGS-standard" och vara värdigt ett jubileum! När jag skriver de här raderna är ännu inte alla detaljer klara, men om du tittar i den bifogade inbjudan så tror jag att du håller med! Jag vet i alla fall att vi t.ex. får höra John Pohlman prata om väder och Anders Ryman presentera sitt åtta år långa projekt, Livets steg, där han har dokumenterat milstolpar i människors liv i olika kulturer runt om i världen.

Något av det roligaste som finns är att tillsammans med sina kamrater i minne och samtal återuppleva det man har varit med om tillsammans. I planeringen för jubileumsträffen finns en hel del idéer om hur vi ska kunna hjälpa till med att aktivera kanske vilande minnen. Planeringen pågår också för fullt för de extra festligheterna under lördagskväl-

len. Säkert har du något som du skulle kunna bidra med. Dina önskemål, idéer, förslag eller något annat som du tror skulle kunna bidra till att ännu mer förgylla kvällen kan du förmedla till Kerstin Strandskog. Adressen till Kerstin hittar du på sidan 2.

När föreningen firade 10-årsjubileum uppmanade vi alla att till jubileumsmiddagen ta på sig något klädesplagg med reseanknytning – från en t-shirt eller halsduk till den där vackra klänningen som var så oemotståndlig, men sedan inte har passat så där bra hemmavid. Nu har tillfället kommit! Det uppskattades mycket för 10 år sedan och jag är övertygad om att det blir lika roligt och trevligt den här gången – du kan ju testa hur många som kan lista ut ursprunget till just din klädsel!

Alltså: **Ta med dig någonting från dina resor som du kan ha på dig under lördagskvällens middag!**

Ny medlemsmatrikel

Under hösten kommer en ny medlemsmatrikel att tas fram. Uppgifterna från 2006 behöver uppdateras. Jag uppmanar därför alla att kontrollera i matrikel om de uppgifter som står där är riktiga och i annat fall skicka korrekta uppgifter till Elly Mattson! En uppgift som blir

viktigare för varje dag som går är e-postadress. Ju fler medlemmar som har e-postadress, desto mer information kan vi förmedla den vägen och på det sättet spara stora portokostnader. Om du har e-postadress och är det minsta osäker om uppgiften finns hos SGS så skicka den till Elly – gärna via e-post!! Adress till Elly finns också på sidan 2.

Donaukryssningen

Jag och mina kamrater i styrelsen var väldigt bekymrade över att alla som ville resa längs Donau inte fick plats på kryssningen. Säkert har många av er hört rapporter från resan och jag är övertygad om att ni har fått mycket positiva signaler. En av programpunkterna på höstmötet kommer också att bli en personlig redogörelse av Marita Täppinen om kryssningen.

Redan under slutet av resan hade vi ett lite inofficiellt styrelsemöte och beslöt att uppdra åt Magnus och Lotta att undersöka möjligheterna att genomföra en ny resa till våren på samma eller liknande sätt. Jag kan i skrivande stund inte med absolut säkerhet lova att den blir av, men alla signaler hittills tyder på det. Ni som fanns på väntelistan kommer då att ha ”första tjing” och jag kan av hela mitt hjärta uppmana er att följa med!

Väl mött i Söderköping till ett oförglömligt 20-årsjubileum!

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Monica Backman och Sam Runeberg
Kanotvägen 32
973 32 Luleå

Aage Dögsé
Flemma, Björkliden
590 78 Vreta Kloster

Jordbruksmässan i Wales

Text och bild: Margareta Jonsson Zelleroth och Dag Jonsson

Det finns många och originella resmål att välja mellan. Vi fick tips från goda vänner i Wales att vi borde komma lagom till den stora jordbruksmässan i Builth Wells. Sagt och gjort, vi flög till Manchester och hyrde bil där. En hyrbil är egentligen det enda sättet att ta sig fram på landsbygden i Wales. De allmänna kommunikationerna är få.

Vi kom till mässområdet. Enormt! Hur kan så många människor, djur och aktiviteter samlas mitt i Wales. Det gällde att komma ihåg var man parkerade bilen. Första förvåningen inträffade redan vid entrén. Vår värdinna hade i förväg anmält vår ankomst och när man är utländsk gäst betraktas man som VIP och går in gratis. En överraskning för oss. Där var vi nu och vi vandrade oavbrutet runt på mässområdet i två hela dagar och hann ändå inte med att besöka alla delar. Där fanns så mycket att välja på så det var svårt att börja någonstans.

Det största intresset tilldrog sig nog djuren. Naturligtvis kunde alla få utmärkelser. Det gällde att visa upp det allra bästa exemplaret av rasen. Det fanns tjurar, kor, arbetshästar, ridhästar, ponnyhästar, åsnor, grisar, getter, får, kaniner, höns, kalkoner, gäss, ankor, vallhundar mm och alla raser hade egen tävling. En gren som krävde mycket disciplin var uppvisning av besättning. Då skulle fem kor gå i bredd runt arenan, som i en cirkusmanege, och det skulle vara ordning och reda i ledet. Många lyckades otroligt bra.

Bedömningen av kaniner ägde rum i en stor huslänga och där fanns nog största antalet tävlande och de var dessutom i alla åldrar, ägarna alltså. Där hade domarna vita rockar och såg ut som veterinärer. Annat var det när hästar skulle bedömas, särskilt de som drog en elegant vagn efter sig. Rena gala-föreställningen. Både kuskar och domare var klädda i kritstreckrandiga kostymer och kubb. Damerna bar eleganta klänningar, vita vantar och stora, tjustiga hattar. Vi la särskilt märke till en elegant "old lady" som var huvuddomare i bedömningen av åsnor. Hon öppnade till och med käftarna på åsnorna och kollade tänderna. Nåde den åsna som inte "gillade läget" och sparkade bakut. Den blev utesluten ur tävlingen, direkt.

Odlingsintresset är stort i hela Storbritannien och här fanns allt som går att odla. Även här delades utmärkelser ut, en för varje sort. Den bästa blomkålen, den bästa vitkålen, den bästa brysselkålen och alla andra kålsorter som finns, fick var sitt pris. Samma gällde alla olika sorters potatis, sallader, bönor, äpplen, päron, tomat, morötter, rovor, sädeslag, osv. Det mest fascinerande var nog blomsteravdelningen. Där kunde vi ha tillbringat en hel dag. Där fanns de bästa fuchsiorna, luktärterna, rosorna, osv. Det fanns hundratals av varje sort; små och stora, amplar och krukor, hängande och stående, doftande och doftlösa, färgglada och diskreta. Ett gigantiskt hav av blommor som ögat inte kunde få nog av.

Naturligtvis kunde man också titta på och köpa allehanda jordbruksmaskiner. Kommersen var betydande. Vi stannade en stund vid en demonstration av en fårklippningsmaskin, vilket torde vara en fantastisk uppfinning för den som verkligen behöver en sådan. Populärast var nog ändå traktorerna, som verkligen är både bekväma och välutrustade nu för tiden. Det fanns också en liten utställning gamla jordbruksmaskiner och där fastnade jag en stund vid en liten grå Ferguson, i Sverige kallad "Grälle", som påminde om barndomen, (född bonntös som man är).

Det fanns en stor skogsavdelning också med information om träslag, djurliv, avverkning och maskiner. Den passerade vi snabbt. En intressant plats var stora scenen, där bl a världsmästerskap i fårklippning avgjordes. Det gällde att så snabbt som möjligt klippa sex får med en elektrisk sax. Det gick undan. Tog bara drygt tre minuter för de snabbaste.

Vinnaren kom från Australien och vi förstod att här deltog farmare och herdar från hela världen. Det var flera hundra får som blev klippta i den här tävlingen. Undrar vad de tänkte om denna resoluta behandling långt bort från husse och den vanliga, trygga beteshagen.

När tröttheten kom smygande kunde vi naturligtvis dricka en kopp thé i den internationella salongen medan vi pustade ut. Varhelst man är i detta land finns det alltid en möjlighet att få en "five o'clock tea". Vad får man då med sig hem från en sådan omfattande mäsas? Vi hade inte behov av eller råd till att köpa vare sig skördetröska eller avelstjur. Det blev ett par påsar luktärter till balkongen och en liten rygsäck i form av ett walesiskt får. Den sistnämnda var alldeles för söt för att användas i det omväxlande svenska vädret, så den sitter än idag som docka i vår soffa och påminner om ett par fantastiska dagar i Wales i juli år 2000.

Långhorn på jordbruksmässan.

Till Briefing har
det kommit
vykorts-
hälsningar från
SGS:are!

(1) Kuikka 2008.05.08

Hälsningar från en exotisk resa med 5 björnar, 2 vargar och 3 örnar första natten i gömslet. 700 meter från ryska gränsen i ingenmansland. Gunnar Andersson
Jörgen Einarsson

(2) Antalya 17/6

Hej! Jag har varit på storbröllop med ca 80 pers. Musik, dans, god mat o dryck m.m. Det var en kompis från Halmstad och en brud härifrån Antalya. Jag har åkt runt och sett en del gamla Romariken. Naturen och maten är fantastisk. Hälsningar "Eje" Cederfelt

(3) Gdansk 23/6 -08

Hej alla resglada! Gdansk är mycket fint restaurerad med alla sina gavelhus och den gamla träkranen vid hamnen. Den gamla badorten Sopot är överfylld med tingeltangel men i den vackra kyrkan i Oliwa med fin akustik kan man höra orgelkonserter. Hälsningar från Gösta och Catharina

(4) 14/7-08

Hej! Efter att ha köpt en enkel flygbiljett från Arlanda via Riga till Odessa har min ambition varit att ta mig hem land och sjövägen. Man kan gissa sig till att Cernauti är det rumänska namnet på huvudorten i Bukovina. Annars är det bra att ha lite koll på kyrilliska tecken. Bengt Cederfeldt

(5) Grönland 18/8

Fantastisk båtresa med massor av is. midnattsolen strålar över isen, isberg som kalvar. Jättegott grönländskt smörgåsbord och hus i regnbågens alla färger. Semesterhälsningar Arne Larsson.

(6) Ryssland 080623

Hälsningar från en fantastisk kryssning bland kuriliska öarna. Eva o Kent Knutsson, Kerstin Strandberg, Bengt & Lilian Byström, Anita & Sven-Olov Johansson, Jaan & Eivor Ungerson, Monica & Åke Andersson.

(7) Dalong, Kina 21/7

Har klarat av Transsibiriska järnvägen till Mongoliet o knappt 2 underbara veckor där om man bortser från trafiken i Ulan Bator. Mashdans, Nadamfest, vandring i både berg o utkanten av Gobiöknen. Nu blir det Kina för resten av resan. Har inte sett en västerländsk turist här i Dalong ännu. Hälsningar Stefan K.

(8) Norge 16/6-08

En hälsning från en fantastisk resa till Livs födelsehem i staden Vardö på Varanger Halvön. Här möts vi av en enorm gästfrihet och vänliga människor, också förstås vackra och ovanliga fåglar i mängder. Speciellt på ön Hornøya. Det är som en god SGS-resa där vi fick vara med vid Nord-Norges musik-korps första sammankomst med stora musikparader. o häxor och trollemän i Vardø. Ledsna att inte Sven o Gunnel kunde vara med. Hälsningar från Astrid, Gunnar o Liv

Ljusa minnen av förlorade kameror!

Text: Pär Lindström

I ortodoxa Krusedolklostret, några mil från Serbiens näst största stad Novi Sad, finns mycket fina fresker. Vi hade en kunnig guide som sannolikt förmedlade många intressanta uppgifter om helgon och helgonbilder i serbiska kyrkor. Men det gick inte att höra vad som sades, så jag gick ut i förrummet för att titta om där bland vykorterna fanns någon trycksak om klostrets fresker. Det fanns flera broschyrer. Medan jag bläddrade i dem satte jag min nyköpta kamera på bordet mellan mig och broschyrerna. Jag köpte en broschyr och skulle gå ut i solen. Då var kameran borta. Vår guide tillkallades, men ingen hade sett någon förlorad kamera. Kjell-Albin, som behärskade språket berättade att han hört prästen tilltala turister och annan menighet i kyrkan och uppmana den som tagit kameran att omedelbart återlämna den - och han utlovade syndernas förlåtelse. Men inte ens detta hjälpte.

Oräkneliga var de som beklagade mig och de bilder de förmodade att jag förlorat (jag hade dock av gammal vana varje kväll tankat ner bilderna till datorn). En verkligt god vän lovade bjuda på en öl varje kväll som tröst. Och fler än en erbjöd mig att låna sin reservkamera! Tack vare en av dessa har jag i datorn härliga reseminnen även från den fortsatta resan. Erkänn - det är något speciellt att åka med ett gäng SGS:are! (Trots att det inte fanns tid att uppsöka en lokal polis har jag med stöd av inty

från Magnus fått ersättning från försäkringsbolaget för fulla inköpsvärdet minus självrisk.)

Jag måste i detta sammanhang även berättat om den gång IRA gjorde mig en tjänst. Vi var i början av 1980-talet ett gäng på hemväg från en vecka i London. Vi stod och väntade på tunnelbanan. Tåget slamrade in med det ljud som är typiskt för Londons underground, jag tog en väska i var hand och klev ombord. I samma ögonblick som dörrarna slår igen ser jag genom glasrutan att kameraväskan står kvar på bänken på perrongen med en utrustning för ca 25.000 i dåtida penningvärde. Av vid nästa station, nästa tåg tillbaka, springer genom tunneln till den perrong jag åkt från. Där stod alla väntande passagerare längst bort i andra ändan av perrongen, en modig person har gått fram och tittar försiktigt på väskan utan att röra den. Detta var under en period då den Irländska republikanska armén drev en bombkampanj i London. På alla offentliga platser fanns anslag: rör inte paket och väskor utan ägare. En unison suck av lättnad från de församlade i andra ändan av perrongen kunde höras ända till mig när jag greppade min väska och kastade mig ombord på nästa tåg.

Varadin-bron i Novi Sad

I Novi Sad, i autonoma provinsen Vojvodina i det nuvarande Serbien, hade

vi i buss 1 en utomordentlig guide, Ilija Komnenovic, vicedirektör för museet i Vojvodina och själv engagerad i arbetet för demokratisk utveckling i Serbien. Han berättade bland annat om Varadinbron i Novi Sad, en berättelse som i kortform ger en bild av Europeisk historia.

1788 byggdes den första bron i Novi Sad över Donau.

1849 förstördes den vid bombardemang. En ny bro byggdes på 160 dagar, dess fundament har alla följande Varadinbroar vilat på.

1926 ersattes den av en stålbro uppförd av en firma i Dortmund i Tyskland.

1941 i april sprängdes bron av jugoslaviska trupper.

1941 i december återuppfördes den av tyska trupper.

1944 i oktober sprängdes bron av tyska trupper.

1946 i januari återuppfördes den av tyska krigsfångar med delar som hämtats från Österrike, den första stålbro som uppfördes i Europa efter kriget.

1999 den 1 april sprängdes bron av tyskt och amerikanskt NATO-flyg.

2000 i september återuppfördes bron med ekonomiskt bidrag från Tyskland.

Livslust

Text: Kirsten och Lars-Erik Eriksson

Hej alla Briefingläsare! När jag var med Per Lindström på Baltikumresan i augusti 2006 kom vi i kontakt med ett projekt, som heter Livslust och ligger 10 mil utanför Riga. Det startades av en svensk tjej och går ut på att hjälpa utsatta barn i Lettland. Barnen kommer från det absoluta bottenkiktet i samhället, och tas om hand på den här skolan. Där får de lära sig ett yrke inom trä – kök – jordbruk och syslöjd. Skolan existerar på gåvor från allmänheten och sedan jag sände in pengar fick jag deras nyhetsbrev ”Livslust”.

Vid vårt besök på skolan fick vi se hur de bodde och vad de jobbade med. 80% av barnen klarar sig sedan vidare i livet och efter examen följs eleverna upp till det arbete de får med hjälp av skolan och 5 år framåt.

Stiftelsen Livslusts hemsida är www.livslust.com e-post adress livslust@telia.com

PROVENCALSK POTATISGRATÄNG

(6 personer)

Denna underbara och smakrika potatisgratäng gör sig bra till lamm-, ox- och fläskkött, gärna grillat. Men den är minst lika god kall i en picnic-korg. Den är särskilt nyttig eftersom den inte innehåller grädde och mjölk och endast lite olivolja. Vätskan kommer främst från tomaterna.

Förvärm ugnen till 200 grader

2 - 3 tunt skivade gula lökar
3/4 kg mogna fasta tomater
3 matskedar olivolja
lite salt

Skala tomaterna efter att först ha doppat dem en och en i kokande vatten i cirka 10 sekunder - då lossnar skalet lättare. Stek löken långsamt **i en hög stekpanna eller i en kastrull** över svag värme tills den blir mjuk, men inte fått färg. Skiva tomaterna i knappt centimeter-tunna skivor och rör ner i löken. Salta lätt. Låt löktomatröran koka samman i några minuter.

8 - 10 avrunna sardeller ur en burk sardeller i olja
3 krossade eller pressade vitlöksklyftor
2 matskedar olivolja (gärna oljan ur sardellburken)
12 - 15 skivade, urkärnade svarta oliver
1/4 tesked basilika eller helst motsvarande mängd finklippt färsk basilika

1/4 tesked timjan eller helst motsvarande mängd finklippt färsk timjan
lite svartpeppar

Skär sardellerna i små bitar och mosa dem och rör därefter samman med vitlök, olivringar och kryddor **i en liten skål**. Ställ åt sidan.

knappt ett kilo fast potatis
1 dl riven ost, gärna lagrad fransk gruyere, men lagrad västerbottenost går också bra
2 msk olivolja

Skala och skär potatisen i ca 3 mm tjocka skivor. Smör **en eldfast form** (gärna 25 cm vid och 5 cm hög). Bred ut en fjärdedel av löktomatröran i botten på formen. Bred ut hälften av den skivade potatisen däröver, sedan hälften av sardellröran och hälften av det som är kvar av löktomatröran. Bred sedan över resten av potatisen, därefter sardellröran och avsluta med den kvarvarande löktomatröran. Toppa med den rivna osten och stänk över olivoljan.

Placera formen mitt i ugnen (200 grader) och låt stå i cirka 40 minuter.

Receptet är en lätt omarbetad version av ett recept ur Julia Childs berömda och klassiska kokbok: "Det goda franska köket" Magnus Andersson

JUBILEUMSKRYSSNING PÅ DONAU

Min första SGS-resa

Text och bild: Irene Favre

Det blev, kan man säga – bingo - på min första SGS-resa. Vännen Marita hade talat varmt om en förening, där hon var medlem och som hon gjort spännande, men även tuffa resor med. Jag är tyvärr inte fysiskt rustad för att vandra i berg och sova i tält, men när hon nämnde en kryssning på Donau som ett lämpligt tillfälle att få med nya medlemmar nappade jag direkt och hade turen att få komma med. Och vilken resa det blev! Trevliga människor, god mat (även om salladsbuffén vid lunchen var nog så tuff att nå fram till), sköna sängar och så alla upplevelser. Tänk vad man kan få uppleva på 10 dagar.

Lunchen på bondgården ute på den serbiska landsbygden med all mat, musik och plommonbrännvin blev en munter historia. De har en hemsida www.tosashouse.com, där man kan se buffén - innan den skövlas av vikingar från norr.

Så har vi huvudstäderna. Fem stycken blev det och vi fick se och höra mycket. Allt är ännu inte sorterat i hjärnan, men att vår guide Peter i Budapest kallade Frihetsstatyn "Fru Palmkvist" det fastnade på en gång.

Kjell-Albin Abrahamssons kunniga och roliga föredrag om länderna vi passerade var inspirerande att lyssna till. Vi hade möjlighet att köpa flera böcker han skrivit om de länder vi besökt, men tyvärr

hann jag inte resa mig ur stolen innan alla böckerna var slut. Det bästa var nog ändå att sitta på soldäck och se Donaus stränder sakta glida förbi. Se häger och stork och alla akaciaträden som blommade för fullt.

Bild från slottshöjden, Budapest.

På väggen bakom mig, där jag sitter och skriver detta, hänger en tavla som jag köpte i katedralen i Pécs. Det var också där som guiden tillsammans med några deltagare sjöng så fint för oss i kyrkans krypta. Extra pluspoäng till guider som kan sjunga.

Jag inhandlade en pikétröja på stuteriet i Lazar Lovas Puszta. Inget märkvärdigt, men den kommer att påminna mig om att jag fått klappa en riktig Lipizzanerhäst. Han hette Favory. Det kändes toppen för mig som alltid varit hästtokig.

Jag ser fram emot någon ny, liknande resa, utan strapatser, när reskontot har vuxit till sig igen. Min första SGS-resa blev verkligen – en fullpoängare.

Några minnen från resa i södra Indien 2008

Text: Ebba Thorén

Vi besökte kvinnogruppen Sakhi i Trivandrum, De hade startat sin verksamhet 1966 och arbetade för kvinnors rättigheter, De startade med att utreda kvinnors situation i olika områden av Kerala och upplyste sedan politiker på regional och kommunal nivå om kvinnornas situationen. Nästa steg var att se till att alla politiker fick utbildning, att se allt ur genusperspektiv. Kvinnorna i Kerala har den bästa situationen i hela Indien. Där både kvinnliga domare och läkare, Många kvinnor har hög utbildning, men har svårt att få lönearbeten i den privata sektorn. Det gick lätt att påverka politiker att få lagar ändrade, men undersökningar visade att det inte påverkat kvinnornas situation så mycket. Nu arbetade man mest med att upplysa kvinnorna om deras rättigheter och försöka få ändring på seder och traditioner. Det visade sig att på detta område gick det långsamt att få förändringar. Systemet med hemgift har varit straffbart i Kerala i 90 år men förekommer trots det än i dag. Traditionen att gifta kvinnor skall var hemmafruar är djupt rotad. Det finns fortfarande lagar i Kerala som bestraffar män om de hindrar en kvinna från att skaffa sig ett eget arbete och om de skadar eller hotar kvinnor. Det är förbjudet att abortera foster på grund av kön, men trots det finns det än idag områden där det bara föds 23 % flickor. Det är svårt för kvinnor att få låna pengar till att starta egna företag. I Kerala är det bestämt att minst 10 % av de pengar som kommer från regeringen i Delhi skall gå

till olika kvinnoprojekt. Man arbetade nu mest med att hjälpa kvinnor starta egna företag och att skaffa sig utbildning. Man försökte också påverka privata företag att anställa kvinnor. Kvinnorna i Sakhi var dock optimistiska om framtiden.

Jag var ett dygn hos familjen Veerbadran i Mambakkam söder om Madras. De ägde 8 ha mark och på 1 ha runt huset hade de planterat mangoträd. Familjen hade tre gifta döttrar och en son samt fyra barnbarn. Ingen bodde hemma längre, men alla bodde kvar i området, När jag kom dit vid 16-tiden var mannen inte hemma Han var på arbete och skulle komma kl 18. Frun kunde inte tala engelska men vi gick runt och tittade på den djupborrade brunnen, som de haft hjälp med att gräva. De hade skaffat elektricitet för att kunna pumpa upp vatten och få belysning samt kunna se på tv. Utanför huset fanns en gjuten plats där man hade två lerspisar och en vattenkran. Huset bestod av två rum och mellan dem en avdelning med skåp och en gasspis med två plattor. Den mesta maten lagades dock på lerspisarna. När mannen som talade god engelska kom hem fick jag veta att han var ekologisk odlare. Han hade alltså ingen toalett då han behövde all näring han kunde få till sina mangoträd. Jag fick veta att jag skulle ta med mig en spade och gå till ett visst träd gräva ett litet hål och förrätta mina behov. Jag fick inte sätta mig helt intill trädet utan ett stycke ut

där rottrådarna som tog upp näringen fanns. Jag fick inte använda toalettpapper utan ta med mig en hink vatten och tvätta mig med. De hade gott om vatten så det behövde jag inte spara på. Han berättade att det tog 5 år innan träden gav frukt men sedan kunde de ge frukt i 80 år. Han hade problem med en insekt som skadade barken på grenar så att saven rann ut. Hans äldsta träd var 20 år. Det gällde att ha träd som satte frukt tidigt då man fick bäst betalt i början på säsongen, Han tog vara på kärnor från de träd som gav tidig frukt och drog upp plantor inomhus som sattes ut efter 6 månader. Han var helt beroende av det pris som den grossist han sålde till erbjöd. Han var för gammal att investera i en anläggning som kunde vidareförädla frukten. Var det gott om mango i området fick han mycket frukt förstörd.

Det var lite osäkert vad barnen ville fortsätta med, de kom dock hem och hjälpte till med att plocka mango. Det var inte svårt att få tag på plockare. Han hade mark på två ställen till och där odlade han ris och gräs till korna. När mangan var skördad skulle djuren tas hem så de fick beta gräset under träden och gödsla upp marken.

Vi fick kokt potatis och chapati till kvällsmat. Tyvärr gick det inte få frun att sitta tillsammans med oss för att äta. Hon åt när vi var klara. När det var dags att gå till sängs sade mannen att det var bäst att dra ut den 60 cm breda träbänk jag skulle ligga på från väggen. Han räknade med att det fanns småkryp i väggen som kunde bita mig. Om han kunde få tag på en man till hjälp skulle jag nästa dag få gå med till risfältet. Arbetet han där skulle göra krävde tre personer.

Mannen prenumererade på en skrift om ekologisk odling från London och på en daglig tidning på engelska. De fick jag läsa i när han cyklade för att se om han kunde få tag på någon hjälp. Han berättade att det var svårt att bygga upp en Kooperation som kunde hjälpa till med försäljning och inköp till bönderna. Vi hade långa diskussioner om jordbrukspolitik i Indien, Sverige och världen. Han läste i tidningen att bönder tvingats sälja mark till mineralbolag för 30.000 kr / ha och han menade att det bara var 25 % av dess värde. Det skulle innebära att mark i Indien var dyrare än i Sverige. Den summan är vad man betalar för de bättre jordarna i Sverige idag. Han var intresserad av att få veta lite om svenskt familjeliv. Han berättade att han fortfarande betalade av på skulder han skaffat sig för de bröllop och de hemgifter han betalat för sina tre döttrar. Minst 100 personer som skulle ha mat i en vecka till varje bröllop och dessutom kor får och getter i hemgift. Tydligt var inte seden med hemgift avskaffad i hela Indien. När han fick höra att i Sverige var hemgift avskaffad sedan länge. Ville barnen ha stora bröllop fick de själva bekosta dem. Han ville då att jag skulle propagera för att detta skulle införas i Indien. Det blev inget arbete utfört den dagen utan diskussion om allt möjligt. Han menade att alla borde läsa mer om vad gamla vishetslärare från olika delar av världen sagt. Det var det intressantaste besök jag gjort hos en indisk småbonde och skulle gärna ha stannat där längre.

En naturkryssning till Kurilerna och Kamtjatka i juni 2008

Text: Bengt Byström, Bilder: Bengt Byström & Ewa Knutson

Som natur- och fågelintresserade hugger vi alltid på av resebyråerna utlagda beten i form av nya spännande resor som utlovar upplevelser inom detta område. Så när mina blickar föll på en annons från Äventyrsresor om en kryssning till Kurilerna och Kamtjatka med tusentals fåglar i sikte under snöklädda vulkaner och som grädde på moset laxfiskande björnar, var jag (och resan) såld. Nu gällde det bara att övertyga hustru Lillian om resans förträfflighet i relation till priset, som blev VÅLDIGT högt om man ville ha en bekväm hytt. Med lite lock och pock och tal om livets förgänglighet respektive oanvända pengars ringa värde lyckades jag i mitt uppsåt.

Vi bokade alltså och fick så småningom genomlida hela den ryska byråkrats samlade blanketthysteri med visum, hälsodeklaration och försäkringsintyg. När vi lyckligen tagit oss igenom dessa nålsögon, fick vi ett par rejäla kallduschar. Bara någon månad innan avfärd meddelade Äventyrsresor att det där med de fiskande björnarna nog inte stämde, laxen går inte upp i floderna förrän i augusti, inte i juni då vår resa skulle gå. Dessutom meddelade man glatt att då resan inte var fullbokad kunde man nu uppgradera sin hytt för 2 000 kr, en tiondel av vad vi betalat. Vår första reaktion var att vi ville avboka resan med hänvisning till den falska marknadsföringen av björnarna, men när vi tänkte på all pappersexercis vi genomgått och svårigheten att finna en ny resa med så kort varsel, beslöt vi att trots

allt bita ihop och fortsätta i galenskaperna.

Den 15 juni stod vi alltså på Arlanda i kön till Aeroflots flight till Moskva tillsammans med 60 andra hugade kryssningsresenärer inklusive reseledarna Anders Haglund och Olle Melander. Redan i Moskva utmärkte sig Anders som den eminenta reseledare han är genom att utnyttja den långa transfertiden i Moskva till en fågelexkursion i ett närbeläget skogsparti. Det märks att det är nytt folk i Kreml – inte en säkerhetspolis dök upp trots att det borde varit suspekt att se ett gäng utlänningar med kikare smygat runt i buskarna runt en flygplats.

På inrikesflygplatsen, som ligger i anslutning till den internationella, rådde dock en mer sovjetisk atmosfär. Där kunde man få se hur den oändligt trögflytande kön till säkerhetskontrollen helt stannade upp under en kvart medan en kvinna satt och vek ihop plastsydd för våra fossingar sedan vi lytt en stämma betydligt barskare än Povel Ramels att ta av oss skorna (för röntgenkontroll av desamma). Att kvinnan i fråga inte brydde sig om att dela ut skydden till oss, hade uppenbarligen ingen betydelse i sammanhanget...

Efter en kort natt men ändå åtta flygtimmar senare landade vi i Yuzhno Sachalinsk, trötta men välbehållna. (Aeroflot är bättre än sitt rykte.) Nu var vi i Vilda Östern med nybyggarstäder och en delvis främmande flora och fauna. En

del av denna hann vi faktiskt upptäcka under ett skogsbesök på vägen till Korsakov och vårt fartyg, Marina Tsvetaeva. Kunde till vår tillfredsställelse konstatera att hytten var rymlig och höll anständig standard. Vinkade adjö till Sachalin och med tillkämpad vakenhet åt vi sedan en god middag i en av de två slamriga "skolmatsalarna".

Första natten gick i kissandets tecken (man binder mycket vätska på flyget) men kl 6.30 stod vi på bryggan och spanade in ett antal tumlare som då och då spanade in oss. Vid lunchtid nådde vi Kunashir, den sydligaste av Kurilernas öar, i strålände sol och med lika strå-

lande utsikt över japanska Hokkaido i söder. Mindes med välbehag närkontakten med ett flertal Stellers havsörnar utanför Hokkaido en vinter för sju år sen...

Efter lunch skulle vi för första gången äntra de stora gummibåtarna, zodiakerna, för att göra en landstigning. Det visade sig vara en tidsödande procedur, för den ryska besättningen började inte sjösätta zodiakerna förrän på utsatt klockslag, så där stod vi i tre kvart och beskådade deras föga förtroendeingivande ovana hantering av utrustningen. Tyvärr skulle det visa sig att de inget lärde sig heller. Det tog halva re-

san (och förmodligen ett nyp i örat av den svenska färdledningen) innan de begrep att båtarna borde vara i sjön när gästerna dök upp. Nåja, iland kom vi så småningom och eskorterade av ett par ryska militärpojkar kunde vi göra en vandring på Kunashir mellan manshöga jätteörter upp till en jättemagnolia – ett träd! Anders Haglund visade sig vara en levande uppslagsbok. Det han inte vet om djur och natur, det är inte värt att veta. Det gällde alltså att hålla sig i hans närhet, men det var det fler än vi som upptäckt, så han var synnerligen omsvärmad. Höjdpunkten på dagens exkursion

Zhupanoflodens mynning, Kamtjatka.

blev nog ändå en udde bestående av märkliga basaltstavar, som uppifrån såg ut som pryddigt lagda gatstenar.

Nästa morgon skulle vi besöka ett vattenfall på Kunashirs nordspets under Tyatyavulkanens kägla. Avfärdstid skulle meddelas via högtalarsystemet och vi väntade. Och väntade. Och väntade. Till slut gick jag ut och kollade vad som hakat upp sig. Det visade sig vara högtalarsystemet. Alla var redan i land, men som tur var väntade en zodiak på några ur personalen, så vi blev inte akterseglade. Med raska kliv hann vi ifatt övriga resenärer och hakade som vanligt på Anders och de mest inbitna fågelskådarna. Vid återfärden fick vi se ett par fina havsörnar i ett träd och några sömniga knubbsälar på en klippa. För oss mindre begärade fågelskådare var Anders

guidning en fröjd för örat och ögat. Nya arter flödade ur hans mun: narcissflugsnappare, glasögontejst, pelagskarv, m, fl. m.fl. Vi visste det inte då, men det skulle visa sig att det under zodiakkryssningarna gällde det att komma i "rätt" båt om man skulle få någon naturinformation. Chansen att komma i Anders zodiak var en på sex... Maria Tsvetaeva stävade norrut och det var nu som vi mötte dimman. En kall och en varm havsström möts här och skapar detta väderfenomen. Vi var förvarnade, men de närmaste fem dagarnas snöklädda vulkaner skulle passera osedda och åtminstone min kamera har svårt att hitta rätt fokus i dimma. Valskådning i dimma blir också rätt begränsad. Å andra sidan hade inte besöket i Lejonets käft, en caldera på ön

Iturup som fartyget kunde köra in i, blivit lika spektakulärt med dimmoln som rann över kratteranden ner i calderan. Upptäckte till min förfäran att jag glömt batteriladdaren hemma, men när nöden är som störst är SGS-vännerna närmast. Eva och Kent Knutsson var laddade till tänderna och delade gärna med sig, förbehållet att jag delade med mig av våra upplevelser till er kära Briefing-läsare. Ja, vad ger man sig inte in på för att få bildbevis med sig hem...

De följande dagarna bjöd, dimman till trots, på fina animaliska syner: massor av olika lunnefågelarter, liror och stormfåglar samt laysanalbatross; en första havsutter som flyttade sin unge med ett stadigt tag i nackskinnet; jättemaffiga Stellers sjölejon och pälssälar; beringskarvar, som fick in en i ordets rätta bemärkelse skitfin träff på en ohyfsad ryss som skymde vår sikt genom att mot alla order stå upp i zodiaken. Skadeglädjen är den enda sanna glädjen, sågs det. Just då kändes detta alldeles sant.

Mellan live-passen bjöds vi på utmärkta föredrag om det vi såg, Anders om flora och fauna, Olle om geologin och upptäcktsresandet i området. Som godnattövning fick vi också varje kväll en bildgenomgång av dagens händelser av Anders. Fattar inte hur han förutom att guida hann med att ta fantastiska bilder av alla blommor och fåglar vi såg. Han fick dessutom god hjälp med bilder av ett par av gästerna som tydligen ägnade en stor del av sina liv åt naturfotografering. En norrman, som såg sin 5000:e fågelart under resan, visar sina bilder på www.ketilknudsen.com/galleryes.php om någon är intresserad. På midsommarafton gick vi iland på

Ushikshirön där det fanns en mycket vackert inramad caldera med varma källor och en något luggsliten men oskygg fjällräv. För den fågelintresserade var kanske den brednåbbade simsnäppan vid strandkanten, islommen i calderan eller horderna av spetsbergs- och sillgrisslor höjdpunkten. Vid kvällens middag var jag onödigt artig och erbjöd mig att fylla på vatten i bordsgrannarnas glas. Vad vi för sent upptäckte var att dricksglasen redan innehöll lite vätska, som vid provsmakning visade sig vara vodka. Serveringspersonalen tillkallades och ville tömma ut de olyckligas glas, men vi enades om att det var olämpligt att hålla ut sprit i havet, så fick vi bara in ett par friska glas med vodka, kunde vi nog tänka oss att dricka det förstärkta vattnet också. Midsommaraftonen slutade som sig bör med uppsprickande molntäcke och 100 000-tals lunnefåglar som förmörkade den nedgående solen när de återvände till sina bon efter dagens fiskafänge. En syn samtliga ombord lär minnas så länge de lever.

Midsommardagen försvann i ett töcken, inte på grund av midsommaraftonens vodka utan ett naturligt framkallat. Nästa dag hade vi bättre tur, för när vi landsteg på Kharimkotan lättade dimman tillfälligt så att vi kunde se de vackra snöklädda topparna på ön och samma sak hände på eftermiddagen när vi gick i land på Onekotan. Här kunde vi se rester av japanska befästningsverk och påmindes om att japanerna hade hemliga flygfält på Kurilerna under andra världskriget. Vi undrade över hur piloterna kunde hitta hem i dimman, men sen slog det oss att det kanske inte var meningen att de skulle komma tillbaka...

Knivig fotografering!

Följande dag nådde vi de nordligaste öarna bland Kurilerna och dagen började dramatiskt. Den första zodiaken som skulle landstiga översköldes av en våg och vattenfylldes, så ock Anders värstingobjektiv. Vi andra kunde blott beskåda förödelsten och återvända till fartyget. På eftermiddagen gick vi genom sundet mellan öarna Paramushir och Shumshu med resans största fågelkoncentration. Påpassligt nog lättade dimman (för gott, visade det sig) och stormfåglar, liror och lunnefåglar visade sig från sin bästa sida. Havsuttrar blev också en allt vanligare syn och vid ett par fågelöar längre ut kunde vi beskåda hundratals av dem när de nyfiket betraktade inkräktarna i deras revir.

Vid det här laget hade vi fått ställa om klockorna ytterligare två timmar för att

anpassa oss till Kamtjatkatid som är 11 timmar före vår. I Russkayabukten började vi ana att det trots allt fanns björn i området, för där träffade vi på relativt färsk spillning. Äntligen fick vi också lite närmare kontakt med Stellers havsörn som hade bo i bukten. Även några späckhuggare tyckte att de ville förbättra valskådningsstatistiken på denna plats. På kvällen lyckades vår zodiak till och med skrämna upp (ner) en valross, som enligt expertisen inte finns så långt söderut. Som tur var fanns det bildbevis. Nu var vi framme vid det som skulle ha blivit resans (björn)clou: Zhupanovaflo den norr om Petropavlovsk. Några fiskande björnar var som bekant ej att förvänta men det skulle ändå vara en mycket björnrik trakt, så chansen fanns. Det började

inget vidare för flodmynningen var grund och flera zodiaker gick på grund. Och några björnar syntes inte till så vi fick nöja oss med det oerhört vackra landskapet med snöklädda vulkantorpar runt om och några ståtliga jättehavsörnar som passerade över våra huvuden. Men tro't om ni vill, på hemvägen fick vi se en björn som stack ut huvudet ur snären, rätt så nära. Han gillade dock inte det han såg utan drog sig snart tillbaka.

Därmed var det dags att börja hemfärden längs Kamtjatkas kust som är späckad med snöklädda berg. Stannade till ett par timmar i Morzhovayabukten, där vår fartygsläkare imponerade med att bada i det 12-gradiga vattnet. Två gånger dessutom.

När vi vaknade nästa gång var vi nästan framme i Petropavlovsk varifrån vi skulle flyga hem. Men sightseeingen var faktiskt inte slut än. Flygresan gick över norra Sibirien och det var en syn att skåda: först alla snöklädda vulkaner och sedan tundran där de flesta sjöar fortfarande var istäckta. Jag hade turen att sitta vid fönstret och njöt i fulla drag.

Vi var framme i Moskva ungefär samtidigt som vi startade (lokal tid) och resan slutade som den började. Vi konstaterade att den ryska säkerhetstjänsten har abdikerat. En resenär som tappat bort sitt inresekort blev inte kvarhållen för förhör utan passpolisen satte sig att fylla i ett nytt kort. Jag kan ha fel men jag tyckte till och med att poliskvinnan fick till ett leende...

Minnesvärda möten

Text: Ulla Lidström

För cirka tio år sedan var det en norrman - Børge Ousland - som ensam skidade över Antarktis. Vår äldste son Sven tjänstgjorde då på Scott-Amundsen-basen på Sydpolen. Varje dag rapporterade piloterna (på de Herkulesplan som flög in förnödenheter) om hur långt Børge kommit på sin färd. Efter många veckor syntes en prick i fjärran som långsamt närmade sig basen. Så kom han då stakande, med istappar i skägget, släde på släp och ansiktet sönderbränt av den obarmhärtiga solen. Utanför basen hade mottagningskommittén ställt upp sig. Som ende skandinav stod Sven och viftade med den svenska flaggan. Efteråt frågade jag Sven: "Vad sa ni när ni mötte honom?" Jo, jag gick fram och sa "Vill du inte komma in på en kopp kaffe?"

PS Børge Ousland har skrivit en fantastisk bok med underbara foton om sin färd: *Alene over Antarktis*. DS

Jan Mayen

Text och bild: Carl G. Nord

När forskningsresan runt de norska fångsthyttorna på Grönlands ostkust var avslutad återvände vårt fartyg till Skandinavien via Jan Mayen. Om Jan Mayen hade jag i min anteckningsbok i augusti 1991 noterat:

550 kilometer nordost om Island, 8 grader väst och 71 grader nord ligger den norska vulkanön Jan Mayen. En skedformad ö på en vulkanisk undervattenskedja. Ön upptar 380 kvadratkilometer är 54 kilometer lång och mellan 2,5 och 15 kilometer bred. Högsta delen är den nordöstra med berget Beerensberg som är 2.277 meter högt, en vulkan som var aktiv senast 1970.

Alla som lyssnar på väderleksrapporterna har väl någon gång hört talas om Jan Mayen. Dess isolerade läge gjorde att en del Nordatlantiska länder under första världskriget ville ha regelbundna väderleksrapporter från ön. Man kunde i förväg varsla om de fruktansvärda väststormarna. Ön ligger där den kalla polarluften möter den varmare Atlantluften. Den första väderstationen invigdes 1922, men har sedan flyttats och byggts om vid flera tillfällen.

Klimatet på Jan Mayen är fuktigt och det ligger ett lågt molntäcke och dimma över ön. Det kan vara sol och vindstilla på ett ställe medan det regnar och blåser

på bergskammen. Jan Mayen är den enda ön i ett stort havsområde och är därför en viktig navigationspunkt.

Det är inte många växter som klarar sig på en vindpinad arktisk ö. Mossa och lavar ger ett ärggrönt intryck på sommaren. Annars dominerar den svarta lavan runt Beerensberg avbrutet av vita glaciärer som sträcker sig ända ner till havet.

Det finns källor som visar att ön var känd redan tidigt. Sannolikt var det till Jan Mayen som S:t Brendan och hans 17 mannar kom till på 500-talet i samband med färden till Färöarna, Grönland, Newfoundland och Island.

Någon riktig aktivitet på Jan Mayen finner man dock först på 1600-talet då valfångsten placerade ön på kartan. Vid varje besök har ön fått olika namn, men det nuvarande fick ön genom den holländska valfångaren Jan Cornelius May, som var här 1624. Valfångsten utökades snabbt och man började bygga trankokerier, lagerbyggnader och även boningshus. Det finns fortfarande rester av de nederländska valfångststationerna i t.ex. Valrossbukten.

Så småningom blev inte valfångsten längre lönsam och aktiviteten på ön tog slut. Nu finns 25 personer på Jan Mayen bestående av personal på garnisonen och de som tjänstgör på Radio Jan Mayen.

De enda större djur på ön är polarräv, som nu är nästan helt utrotad på grund av fångst drift i vårt århundrade, men det finns gott om sjöfågel. De flesta kommer på våren och häckar på fjällsidorna. Stormfåglar finns året om. Isbjörnar har funnits och enligt vissa källor dödades 70 isbjörnar här 1620, troligen ditlockade av dofter från ruttnande val-

kadaver. Under senare år har isbjörnar iakttagits vid ett fåtal tillfällen. Den sista sköts 1990 och skytten fick böta 10.000 kronor. Isbjörnarna är totalfredades nämligen 1973 och får skjutas endast i självförsvar.

På grund av de otillgängliga stränderna, de kraftiga dyningarna och höga vågorna

har inte någon hamn kunnat byggas. Detta gör att man måste gå i land med mindre båtar, vilket förorsakat flera drunkningsolyckor. Minnesmärken runt ön visar att sådana inte är ovanliga. Så t.ex. <omkom fem engelska studenter, som deltog i en engelsk universitetsgrupp som studerade geologi och glaciologi då deras båt råkade ut för fallvind från Beerensberg och kantrade. Numera finns flygfält på ön och ungefär en gång i månaden kommer herkulesplan med förnödenheter till Jan Mayen.

Resemästarens sidor

Sedan förra numret av Briefing, så har Jubileumsresan på Donau gått av stapeln. Den blev precis den uppskattade succe som vi alla hade hoppats på! Inte minst den sociala gemenskapen och Kjell-Albin Abrahamsons föredrag satte guldkant på resan. Därför har styrelsen bestämt att upprepa resan 2009, så att alla ni som inte kom med i år får en chans.

Resan Det Andra Kina som togs upp som SGS-resa efter vårmötet i Rättvik, är glädjande nog redan fullbokad. För dig som ännu inte anmält dig finns det möjlighet att sätta upp sig på väntelista. I höst på mötet i Söderköping får vi en tjuvtitt inför resan då Jörgen Fredriksson kommer att visa bilder och berätta.

Läs mer om SGS-resorna på vår hemsida, www.sgsresa.nu! Du kan också ringa respektive arrangör för att få program.

Lotta Borgiel, Resemästare

Kalendarium

Mekong

22/10-21/11 2008

Väntelista!

Pitcairn

30/11-22/12 2008

Väntelista!

Scilly-öarna

Maj/juni 2009

Intresseanmälan!

Förenade arabemiraten, Qatar & Oman

10-24/10 2008

Boka!

SGS-Kryssning på Donau

20/4-30/4 2009

Beställ program!

Det andra Kina

23/10 – 9/11 2009

Väntelista!

Kryssning på Grönland

29/5-5/6 2009

Boka!

MEKONGFLODEN

På begäran upprepar Magnus Andersson sin SGS-resa längs Mekongfloden. Läs mer om resan i tidigare Briefing, t ex mars 2005 Nr. 55

Datum: 22/10-21/11 2008

Pris: 33 600 + flyg

Program: Beställs av Gränslösa Resor, Lotta Borgiel, 0151-209 00, lotta@granslosaresor.se

Arrangör: Magnus Andersson i samarbete med Gränslösa Resor.

Väntelista!

FÖRENADE ARABEMIRATEN, QATAR & OMAN

Förenade Arabemiraten ligger på den Arabiska halvön. De 7 emiratens sammanlagda yta är inte större än Svealand, men när man färdas genom ökenlandskapen, känns landet enormt stort. Varje emirat har en huvudstad men UAE:s egentliga huvudstad är Abu Dhabi i emiratet med samma namn. I varje emirat finns ett klocktorn och det är mellan dessa man räknar avstånden. Först när man på nytt ser ett torn, vet man, att nu är det ett nytt emirat.

Emiratens två resurser är olja och sand, man söker efter mera olja men önskar sig gärna mindre sand - och vatten är en bristvara. Abu Dhabi är det största av de sju emiraten. På 60-talet fanns det här endast några "hyddor". Idag är staden Abu Dhabi Mellanösterns Manhattan med pampiga byggnader. Ajman är det minsta emiratet. Al Ain har blivit ett slags kulturellt centrum. Här har danskarna gjort arkeologiska utgrävningar och här finns en intressant blomsterpark, Hili Gardens.

I Dubai vandrar vi på smågatorna samt besöker Guld-souqen med 100-tals butiker. På en konstgjord ö ligger Birj Al Arab, ett 7-stjärnigt hotell, som anses som ett av världens mest luxuösa... Vi gör en utflykt till någon av de många oaserna, där det finns grönska, dadelpalmer och porlande bevattningskanaler.

Vägen till Gulfen

Vi besöker också Oman och det tämligen okända landet Qatar, som endast är 24 mil från norr till söder och 16 mil brett och omgivet av den Arabiska Gulfen på 3 sidor. Nåja, TVstationen Al Qasira har vi alla hört talas om. Ett land, som skryter med noll kriminalitet. I huvudstaden Doha, finns det bl.a. vackra moskeér. Den starka arabiska hästen finns här. Kamelmarknaden med "ökenskeppen" förtjänar ett besök,

likaså oryx-farmen i Shahaniya, som grundades då det endast fanns 7 oryx-antiloper kvar. En resa till Förenade Arabemiraten och Qatar kommer du inte att ångra. Livet är väsensskilt, upplevelserna annorlunda. Du känner dig välkommen!

Datum: 10–24 oktober 2008

Pris: 24 350 kr

Arrangör: Margot Lindeson genom Sjöresebyrå/Skandinavisk Resebyrå (tel 08-411 49 80).

Bokning och mer information:

Margot Lindeson, tel 08-18 85 38, e-post lindeson.travel@swipnet.se.

Boka!

I BOUNTYS KÖLVATTEN TILL PITCAIRN, Nya Zeeland, Rarotonga och Tahiti med pitcairnexterten Anders Källgård

Hur ofta får man chans att besöka den mytomspunna ön Pitcairn, världens kanske mest isolerade bebodda ö? Att tillsammans med en av Sveriges främsta pitcairnexterten resa i fartyget Bountys kölvatten? Sällan, men det tillfället tog 12 resenärer och resan är nu fulltecknad, men du kan fortfarande ställa dig på väntelista.

Datum: 30 november – 22 december 2008 med möjlighet att förlänga i Asien, Nya Zeeland, Söderhavet och /eller USA

Pris: 82.000 kr exkl flyg (ca 15 000 kr)

Beställ program: Gränslösa Resor, Lotta Borgiel, 0151-209 00, lotta@granslosaresor.se

Väntelista!

KRYSSNING PÅ GRÖNLAND

Vi kombinerar Grönlands huvudstad Nuuk med den unika kultur som finns där med Ilulissats fantastiska miljö av isberg vid den stora isfjorden. Du besöker två spännande städer och hela resan har ni tillgång till svensktalande guide.

Två dagar kommer att tillbringas i huvudstaden Nuuk som är ett modernt centrum, med många goda restauranger och med ett stort kulturellt utbud. Vi kommer att resa med båt till Ilulissat där det finns gott om tid att titta sig mätt på de jättelika isbergen i isfjorden. Besöket inleds med en stadsvandring. Det kommer även att göras en vandring till den gamla boplatsen Sermermiut, där vi om vädret tillåter äter vår lunch medan vi tittar ut över de jättelika isbergen och inser naturens storhet. På vägen till Ilulissat så anlöper vi med kusteppet ett antal städer där vi även hoppas hinna med en kortare guidad stadsvandring i Sisimiut. Vi kommer med hjälp av vår guide att under dessa dagar uppleva en hel del av vad Grönland av i dag har att erbjuda när det gäller kultur, stadsliv och natur.

Pris (SEK) per person: 26.500:-

Datum: 29 maj – 5 juni 2009.

Antal deltagare: Max 16

Arrangör: Monika Larsson, Grönlandsresor AB,

Betselvägen 1, 177 58 Järfälla,

www.gronlandsresor.se,

Tel 08-556 269 70.

Boka!

SCILLYÖARNA

Isles of Scilly ligger längst ut i havsbandet! Här är klimatet mildt och öarna har varit bebodda sedan urminnes tider. Idag bor här bara drygt 2 000 människor och det är bara 5 av öarna som är bebodda. De andra 51 bebos av sälar och fåglar. Under en vecka ska vi upptäcka öarnas spännande historia genom de rikliga arkeologiska lämningarna och njuta av vandringar i den enastående naturen, rika floran och fågellivet. Mellan öarna färdas vi med båtar. Vi har kunniga lokala guider och SGS-aren Isabel Olesen som planerat resan blir vår ciceron.

Vi kommer att bo på pensionat i byn Hugh Town (1 067 invånare) på ön St. Mary, som är den största av öarna (ca 4x3 km). Hugh Town har ett museum, som vi kommer att besöka. Vi har också möjlighet att se det traditionella Gig Race, en kapprodd. Det är en gammal tradition, som följs med stort intresse av lokalbefolkningen. Kvinnorna ror på onsdagar och männen på fredagar - om vädret tillåter! För i tiden användes dessa båtar till att rädda folk från de många skepp som förliste på klippor och skär utanför öarna.

Vår arrangör, Katharine Sawyer, är också guide och kommer att ta oss med på en arkeologisk-historisk vandring på ön St Mary. Hon är en av öns kunnigaste guider och ledde bland annat det brittiska tv-teamet som gjorde en tv-serien om platser runt Storbritanniens kust. Vi planerar också att tillsammans med henne göra en utflykt till Samson, den största obebodda ön (38 hektar).

En av dagarna besöker vi ön Tresco, som är den näst största ön. Här finns den berömda subtropiska trädgården Abbey Garden från 1800-talet. Vi gör en naturvandring och gör historiska nedslag.

The Eastern Islands med öarna Nornour och Arthur seglar vi till för att titta på fåglar och sälur samt gravar från romartiden. Det finns också chans för att gå i land på St. Martins, som har en stor variation av fåglar och växter.

St. Agnes och Gugh är två andra öar. De hänger samman vid lågt vatten. Här har man hittat rester av förhistoriska och romerska hus. Man tror att det har bott folk här sen neolitisk tid (yngre stenåldern). Här finns en 2 meter hög bautasten, Old Man of Gugh, från bronsåldern. En helig brunn som tillägnats de förlista sjömannens helgon, S:t Warna, och ett av Englands äldsta fyrtorn finns också här, men inte minst - en underbar natur!

Flera kvällar i veckan hålls bildvisningar då det berättas om öarnas kultur, natur och historia. Det är olika teman olika kvällar och den som vill fördjupa sig i något ämne har möjlighet att delta. Inträdet kostar ca GBP 4. Det kommer också att finnas tid till egna utflykter, sol, bad och att själv ströva i det vackra landskapet. Ta med kikare för det finns mycket att se!

Program: Beräknas klart under hösten. Om du inte redan satt upp dig på intresselista, kontaktar du Lotta Borgiel, tel: 0151-20900, e-post: lotta@granslosaresor.se.

Preliminära datum: 9–16 maj 2009

Antal deltagare: 8–11 SGS-are

Budgeterat pris från Newquay: 10 000 kr

Resa till Newquay: flyg från London till Newquay kostar ca 3700 kr t/r. Tåg kostar nästan lika mycket. Till London finns billigt flyg, men du kan även åka båt. Ryan Air säljer biljetter för 0 kr + skatt, men sedan kostar det extra att checka in, äta etc. I programmet kommer mer information om resan till Newquay och vi ordnar så att de som vill kan resa tillsammans.

Ledare: SGS-aren Isabel Olesen som planerat resan kommer också att leda gruppen

Intresseanmälan!

DET ANDRA KINA – TAIWAN, HONGKONG & MACAO

Följ med Jörgen Fredriksson, sinolog och delägare i Världens Resor, på en resa till Taiwan som avslutas med några dagar i Hongkong och Macao. Taiwan är en av Asiens mest underskattade turistdestinationer. Här finns berg som mäter 4

000 meter, underbara teodlingar, tropiska öar, korallrev, fina vandringsleder och bra stränder. Lägg därtill världens högsta byggnad, ett riktigt rikt kulturliv och häftiga kvällsmarknader så har vi ett land som erbjuder det mesta. Från svenskt håll har

det aldrig arrangerats en resa till Taiwan tidigare, så det blir en riktig pionjärresa där vi rör oss med de supersnabba Shinkansentågen, på den smalspåriga järnvägen upp i Alibergen, med hyrda bussar och båtar till de tropiska öarna Gröna ön och Orkidéön. Vi möter många av Taiwans olika folkslag under resans gång.

Resan avslutas med några dagar i Hongkong och Macao. I Hongkong åker vi upp till Victoria Peak och bländas av neon och 8000 skyskrapor som trängs om utrymmet nedanför. I Macao går vi på promenad genom de nyrustade gamla stadsdelarna och njuter ett glas *vinho verde* på en bar vid havskajen.

Preliminärt pris: 26.000 kronor
Preliminärt datum: 23 oktober – 9 november 2009
Antal deltagare: 10 – 16 personer
Färdledare: Jörgen Fredriksson.
Arrangör: Världens Resor, tel 08-669 55 25, e-post jorgen@varldensresor.se

Väntelista!

SGS-KRYSSNING PÅ DONAU

Föreningens kryssning på Donau i våras blev precis den uppskattade succé vi alla hade hoppats på. Därför har styrelsen beslutat göra om resan redan nästa år. Detta innebär att alla de som inte lyckades komma med i våras och som står på väntelista nu automatiskt får chansen att delta. Resterande platser erbjuds därefter till föreningens medlemmar på vanligt sätt.

Kryssningen, som går redan i april, startar i söder för att vi snabbt skall kunna möta den goda vårvärmen. För att göra programmet om möjligt ännu mer spännande, börjar vi denna gång i Sofia och besöker bland annat nu även den kroatiska staden Vukovar. Detta innebär att vi gör strandhugg i inte mindre än sju länder (Bulgarien, Rumänien, Serbien, Kroatien, Ungern, Slovakien och Österrike). Vi besöker huvudstäderna i fem av länderna (Sofia, Belgrad, Budapest, Bratislava och Wien).

Tågresenärerna får dessutom möjlighet att på utresan tillbringa en hel dag i vardera Prag och Bukarest. Glädjande är att Kjell Albin Abrahamson lovat att följa med på kryssningen även denna gång för att hålla föredrag om länderna vi besöker och dela med sig av sina unika erfarenheter efter många år som Sveriges Radios östeuropa-korrespondent. Hustrun Urzula bidrar på sitt charmiga sätt till att vi får en personlig och kvinnlig bild av länderna.

Preliminära datum: Ut- och hemresa med flyg, 20 - 30 april 2009. Ut- och hemresa med tåg, 15 april - 1 maj 2009

Antal deltagare: max 88

Färdledare: Magnus Andersson

Föredragshållare: Kjell Albin Abrahamson

Arrangörer: Magnus Andersson Expeditions i samarbete med Gränslösa Resor AB, tel: 0151 - 209 00

lotta@granslosaresor.se

**Beställ
program!**

B

Åve SGS, CO Ely-Mansson,
Smidstaden 8, 130 23 Elnäs

Expedition Sydatlanten

EN LÅNGKRYSSNING i dess rätta bemärkelse med varje dag fylld av nya upplevelser. Här kan du under samma resa se allt från **ANTARKTIS** isiga vidder och **SYDGEORGIENS** kungspingviner

till de klara snorkelvattnen utanför **ST HELENA** och **KAP VERDES** vulkaner. En unik resa till unika vulkanöar på den mittatlantiska ryggen. Resans höjdpunkt blir besöket på **TRISTAN DA CUNHA**, en av världens ensligaste öar.

Konstnären *Roland Svenssons* stora intresse för ön och mångåriga arbete för befolkningen har banat väg och vi välkomnas av dem, hans son *Torbjörn* är med som en av våra färdledare.

Under 2008 arrangerar *Äventyrsresor* fler djur- och naturexpeditioner över hela världen än någonsin tidigare. Vi färdas alltid bekvämt i små grupper och med kunniga färdledare, vilket ger förutsättningar för nära upplevelser och möten. Varje expedition följer vårt program för **Hållbart resande**.

SGS-rabatt

SOM MEDLEM I SGS har du 1.000 kr i rabatt på den här resan.

Erbjudandet gäller för nybokningar och kan ej kombineras med andra rabatter.

**BESTÄLL VÅR
KATALOG!**

www.avenyrsresor.se

 Äventyrsresor

Hornsgatan 110, Stockholm
Tel 08-5560 69 00 | www.avenyrsresor.se